

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 5.

V Ljubljani, v soboto 3. februarja 1900.

Letnik V.

„Slovenski List“ izhaja v sobotah dopoldne. — **Naročnina** je za vse leto 8 K, za pol leta 4 K, za četrt leta 2 K. Vsaka številka stane 14 vin. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** se pošiljajo upravništvu „Slov. Lista“. Uredništvo in upravništvo sta v Ljubljani, **Gradišče št. 15**. Uradne ure od 9—12 ure dop. — **Oznanila** se računajo po navadni ceni.

„To je zaušnica!“

„Ali si bral „Edinost?“ — to vprašanje je šlo v torek po Ljubljani od ust do ust. „Bral, res škandal!“ se je redno glasil odgovor. Kaj je bilo v listu? „Edinost“ je v torek s člankom „Najnoviji škandal“ v resnici razburila Ljubljano. Vse je nestrpno pričakovalo večerne seje občinskega sveta, ko se stvar jasni. „Vre nam v duši, Osramočena je stvar, ki jo nosimo v srcu, ker smo po postopanju prve avtonomne oblasti glavne dežele naroda kakor narod izpostavljeni zasmehu tujincev. To nas boli. Zato nas peče najnoviji slovenski škandal. Baron Hein je kranjskemu deželni odboru prepustil, da naj odobri ali ne odobri sklep občinskega sveta glede samoslovenskih uličnih tabel. In ta deželni odbor, prva avtonomna oblast slovenskega naroda, je, — mesto da bi bil stvar me ritorno rešil ter odobril sklep občinskega sveta ljubljanskega — vložil pritožbo proti odločbi barona Heina na c. kr. ministerstvo za notranje stvari. Ako se je pritožil zaradi kompetence, ni škandal nič manji. Slovenskemu deželni odboru, tej odlični korporaciji, je torej več za dvojezične napise, nego baronu Heinu. Baron Hein se ni hotel dotakniti prava samodoločbe mestne občine ljubljanske, deželni odbor osrednje slovenske dežele pa se je postavil na stališče kranjskih Nemcev in Nemškutarjev.“ Hudo so peklo v dušo te besede „Edinosti“ vso slovensko Ljubljano.

V torek zvečer je bila tedaj seja na magistratu. Zvršil se je prizor, kakršnega še ni videla ljubljanska posvetovalnica. Občinski svetnik Plantan je zagovarjal postopanje županovo in sklep občinskega sveta, s katerim se je odobrilo nabitje samoslovenskih uličnih napisov. Ministerstvo je ta sklep razveljavilo. Občinski svet se mora boriti, je rekel Plantan, na dve strani: proti tistim 90. Nemcem, ki nimajo

sicer nobene posesti v Ljubljani, pa so vendar rekurirali zoper samoslovenske ulične napise, na drugi strani pa proti neprijatelju, ki ga nihče ni pričakoval, to je proti deželni odboru. Deželna vlada je v tej zadevi postopala veliko milejše, kakor deželni odbor. Vlada je sklep občinskega sveta o samoslovenskih napisih potrdila, zahtevajoč le, da ga mora potrditi tudi deželni odbor. Obč. svet proti temu ni rekuriral, a njegova prošnja za odobrenje ni našla milosti pri deželni odboru. Občinski svet je vedel, da je s svojim sklepom le storil svojo dolžnost. Povsod so take tablice, kakršna je večina prebivalstva, a če se o Ljubljani ne more reči, da ima slovenski značaj, potem se to o nobenem mestu ne more reči. Deželni odbor bi bil lahko ustregel obč. svetu, a se je iz golega formalizma pritožil. To je zaušnica, proti kateri mora občinski svet iskati pomoči pri višji instanci.

Nato je g. Plantan kot poročevalec predlagal, da naj občinski svet proti ministerskemu ukazu vložil pritožbo na upravno sodišče, in dodal predlog, da naj se po vseh ulicah in trgih v Ljubljani napravijo samo slovenski napisi.

Sedaj je prišel trenotek, ki ostane zapisan v analih slovenske Ljubljane. Obč. svetnik dr. Tavčar, voditelj narodne stranke, starosta „Sokola“ in šefredakter „Slov. Naroda“, je začel s svojim govorom nabijati ljudi, ki hočejo imeti v Ljubljani samoslovenske napise. Tržačanom je pripočital priimek, ki je v Tavčarjevih očeh najgrji, rekoč: „Glasilo tržaških klerikalcev je s svojim kopitom vsekalo v to zadevo, a jaz se najmanj bojim gonje od tržaške strani“. V trdnem prepričanju, da so samoslovenski napisi klerikalni, slovensko nemški pa liberalni, je dr. Tavčar popadel tudi večino mestne zbornice, češ, da se bo že ustanovila v Ljubljani trdnejša liberalna večina v mestnem svetu, nego je danes. Najbrže je Tavčar mislil na čas, ko bodo

klerikalni Plantani zmrznili na Severnem rtiču, v Ljubljani se pa poleg znanih 300 Nemcev naselili dr. Mraulagg & Comp. Zasolil je potem dr. Tavčar eno baronu Heinu, ki se je „v ti zadevi precej čudno obnašal“, rekel, da se je deželni odbor pritožil le radi kompetence, in da ta oblast, katero mora vsakdo spoštovati, ne izdaja svojih razsodb, ne po svojem čutilu, ne po osebnem prepričanju, temveč po predpisih zakonov. Ti (klerikalni) mestni svetniki so pa l. 1897. še vsi (liberalni) glasovali za dvojezične napise. Pred deželni odborom je tedaj ležala res judicata. Razsodi naj torej upravno sodišče zadevo, katero je pokvarila klerikalna (!) stranka Malo modro je pa, da poročevalec napada deželni odbor, ker bode končno rešitev te stvari morda vendar le imel v roki tisti deželni odbor, na kojega se s takim veseljem zabavlja, tako v Ljubljani kakor v Trstu.

Poročevalec Plantan je na to odgovoril, da naj si dr. Tavčar nikar ne domišljuje, da živimo še v dobi tlake. Tu se pač ne gre za dr. Tavčarja ali kako gonjo proti njegovi osebi, taktum je, da je deželni odbor priskočil na pomoč Nemškutarjem. (Živahno odobravanje na galeriji.)

Potem so se sprejeli odsekovi predlogi, proti njim je glasoval dr. Ivan Tavčar, vredni naslednik „praktičnega Kranjca“.

Še jedenkrat je dr. Tavčar v isti seji dal duška svoji liberalni misli. Občinski svetnik Plantan je predlagal pritožbo zoper prepoved deželne vlade zaradi tega, da je občinski svet izrazil svoje ogorčenje nad celjskimi izgredi in odposlal brzojavko praškemu županu. Vsprejel se je odsekov predlog, da se proti tej prepovedi vložil rekurz. Proti temu predlogu je pa zopet glasoval — dr. Ivan Tavčar. Nemo je zrl v tla, kakor bi zbiral maščevalne misli.

Večkrat je že kak „Narodovec“ rekel, da je „Slov. List“ delal krivico dr. Tavčarju, ker

Vojna v Transvaalu.

(Črtice; iz francoskega.)

Pred tremi meseci se je vzdignilo ljudstvo v Transvaalu, da brani rodno zemljo proti nasilstvu nenasičenega sovražnika. V vsakem okraju so se zbrale bojne čete in poveljniki so jih peljali na mejo. Junaško obnašanje Burcev je znano danes vsakemu. Angleži si niso mogli pridobiti še nobene zmage, niti se jim ni posrečilo, utrditi se v deželi Burcev. Vojna se vrši večinoma na zemlji angleški. Burci si niso osvojili angleške kolonije v Natalu in Kapu. Samo toliko so prekoračili meje, da si razširijo bojni krog v svojo obrambo; kolonije, v katere so prodrli, si morajo Angleži na novo osvojiti, predno jim je misliti na to, da napadejo Burce v njih lastni deželi.

Sedanji odnošaj v Transvaalu je tak, da je od 100.000 prebivalcev v Johannesburgu ostalo jih komaj četrtino, kajti vsi naseljeni angleški podaniki in večina „uitlanderjev“ so trumoma zapustili Johannesburg; in istočasno so bili odslovljeni tudi zamorci, ki so delali v rudokopih. Lahko se trdi, da še nobena dežela ni izgubila v tako kratkem času toliko prebivalcev. Na deželi ni ostalo družega, nego ženske, otroci in starčki.

Strah uitlandarjev v Johannesburgu je bil nepopisljiv, ko se je bila napovedala vojna. Metropola zlatih rudokopov, katere prebivalstvo je tako hitro narastlo, izpraznila se je, rekli bi, čez noč. Dan za dnevom je dva meseca železnica odpravljala ljudi v Kap, 1650 km daleč.

Uitlandarjem angleškega pokolenja, ki niso imeli pravice, bivati v deželi, ko se je napovedala vojna, mudilo se je, iskati zavetja pod prporom britanskim. Naladeni v navadne tovarne železniške vozove, brez strehe, so nastopili to dolgo potovanje. Več vlakov rabilo je po 4 dneve, predno so dospeli v Kap, ker je bila proga prenapolnjena z vlaki. Pripomniti pa je, da se v tem času v onih krajih pojavlja vsak dan ne vihta, spremljana z nalivi. Lahko se potem sklepa, v kakšnem stanju so dospeli potovalci v Kap, prebivši te nalive v odprtih vozeh. Srečnega se je štel, kdor je v tej splošni gneči zasedel prostor v živinskih vozeh, katere so komaj — ali pa tudi ne — očistili.

Kdor je hotel še prosto bivati v Transvaalu, moral je prejeti z nova domovinsko pravico, ali pa si dati staro obnoviti. Francoski konzul ima tam pravico, pregledovati ne le francoske papirje, ampak tudi ruske in grške, katerih prebivalcev je tam mnogo. Tako se vrste pred vrati francoskega konzulata, ki se nahaja v I. nad-

stropju nad prodajalno špecerijskega blaga, ljudje najraznejših narodov in stanov.

Drug, zanimiv in ob jednem ganljiv prizor je oni, gledati, kako se odpravljajo „burger-ji“ t. j. oboroženi meščani v vojno, da si ohranijo in ščitijo svojo prostost. To niso regularne, izvežbane čete, to so vojaki-prostovoljci, izrastli iz tal, katerim je preteča sila tujega jarma potisnila meč v roke. Poveljnik se ne loči od navadnega vojaka. Vsi so napravljeni v priproste, domače oprave z visokimi škornji in širokimi suknjenimi klobuki, okrašenimi s svilnatimi trakovi žive barve. Vsi imajo puške, cevke za shranjenje streliva in plašč, ovit okoli telesa. Mestu vojaške uniforme diči jih navdušenost za svoje pravo in za svobodo. To so, po izreku Krügerjevem, možje, katerim se bode „čudil svet“, in ki bodo osupnili Anglijo.

Na postajah v Johannesburgu in v Pretoriji gnete se množica ljudij okolu njih — žensk in otrok — ki se poslavljajo od odhajajočih — bratov, očetov, mož, kratko, priprosto, a ganljivo. Tu jih vojaški ali pa tudi civilni dostojanstvenik z navduševalnim govorom pozdravi ter izroči vsakemu oddelku svojo zastavo. Potem so dohajali še vsak dan v Pretorijo in Johannesburg „burger-ji“ na konjih iz krajev, ki so oddaljeni

mu je očital zvezo z Nemci. Danes je vsa Ljubljana prepričana, da smo tega človeka sodili premilo. Nihče ne dvomi več, da je sedanje postopanje Tavčarjevo le sad tajnih zvez, katere je vodja narodne stranke sklenil s Schwegelnom in Mraulagom. Vprašanje je zdaj le, če ostanemo Slovenci, kakor pravi „Edinost“, ponižni kužki, in če bode od občinskega sveta oklofutani dr. Tavčar toliko kavalir, da bode poprašal volilce, če mu še zaupajo. Pri vseh, ki se prištevajo še narodni, bodisi „liberalni“ ali pa „klerikalni“ slovenski stranki, je stvar načelne važnosti in javno mnenje v Ljubljani je izreklo po občinskem svetu svojo sodbo in obsodbo. Zadeva je v slovenskih krogih — res judicata.

Izvirni dopisi.

Iz Tržiča, 28. januarja. Vihar se je polegel; volitve so uže za nami! — Hud, vroč je bil boj! Možno smo se držali; izvzeti moram kukavico, ki smo jo pa še za časa izbacnili. Žal! vendar nismo dospeli do popolne zmage; dasi smo jo imeli, dejal bi, uže v rokah. Devet bi nas bilo lahko proti sedmim neodrešencem kljub nečutenim agitacijam diplomovanega Kočevca et consortes, da niso bili tako skrajno brezbrizni naši gg. uradniki. Drugi in tretji razred je naš, a prav lahko bi bil tudi prvi, da so storili tudi gg. zaspanci svojo dolžnost. Kaj pravite, kdo jih je neki prismolil na uradne stole, da ni bilo videti nobenega na volišču? O te preklicane nemške limanice! — da ste mogle imeti toliko za cel naš trg toli usodnega vspeha! Ti „narodni“ ljudje pravijo, da gredo le v boj, kadar so sigurni zmage.

Zmagali so sicer; trije virilni glasovi so jih rešili. Zmagali so — osem jih je proti naši sedmorici — zmagali, a trdno upamo, zadnjič, četudi pri izbiranju sredstev niso prav nič izbirčni! Imeli so sicer tudi v drugem razredu napeljano vodo na svoj mlin, pa usodni žreb jim je skazil vse. Pogorel je novopečeni hajlovec Lončar in z njim vred vredna ga bratca Šlosar in Tonijev Andrej, vsi trije „kremeniti“ značaji, domačini — tlačani nemških privandrancev! Sedaj vsaj vemo, pri čem smo. O, drugič bomo še vse drugače oprezni. V trdni zavesti, da je pravica na naši strani, bomo nastopili po preteku treh let zopet neustrašeno z resno devizo: „proč s privandrancei na vsej črti!“

Premislite si, g. urednik! Notar V. Swoboda in lekarnar Eggenberger, nova privandranca! Še prahu si nista utegnili obrisati od črevljev, prišedši iz blaženih germanskih logov — s trebuhom za kruhom, še pogrela se nista v našem trgu, in uže so ju sprejeli med se naši nemškutarski osrečevalci! In nacijonalca dr. Jagodiz ter Bortolotti, zopet pristna tujca! — Kaj

od železnic, da tu popolnijo svojo opravilo, predno odidó na bojišče.

Meseca novembra in decembra pa so prihajali ljudje na kolodvor o časih, ko so dohajali vlaki — z angleškimi vjetniki. Bili so brez orožja ter imeli pokrivala iz probkovine (plutčevine). Podobni niso bili vjetnikom, kajti nosili so se ponosno, v svesti si, da se bode ravnalo ž njimi — kot z vojaki kraljice — dostojno in obzirno. Niso se varali.

Ko so se bili jeli Burci oboroževati, iznenadeni so bili celo domačini, videč, koliko se prevažata topov in zabojev z municijo; ljudje, ki so že dolgo časa naseljeni tam, niso niti slutili, da ima vrhovna oblast toliko velikih in manjših topov. Najmanj pa je za vse to vedela — Anglija sama. Vsled tega so se iznašle vsakovrstne zamotane povesti, kako se je moglo vtihotapiti toliko vojne priprave, ne da bi bilo ljudstvo to opazilo. Domnevalo se je, da so se topovi uvažali kot glasovirji, poljedelski stroji i. dr. Bilo je dobro izmišljeno, a resnično ne. Resnica je povse priprosta. Kupovalo se je na tistem tekem petih let od 1895—99 v Creusot-u, v tovarnah Krupp-ovih in celo na Angleškem. Topovi, puške in zaloga streliva so se uvažali polagoma preko Sourenco-Marquez (Delagoa-zaliv), ne da bi se bila vzbujala pozornost. Od tod so se prepeljali po železnici v Pretorijo, a nič se ni razgla-

tema dvema mar naš napredek? Pa bota sedela oba v našem občinskem zboru ter kimala na ljubo „pravico ljubljenu“ Gassnerju! Grajski g. Andrej! Kdaj že vendar boste prišli do tega, da boste tudi na političnem polju kazali dejanski, da prav umete Gospodovo zapoved ljubezni!

Prijatelji naši so sicer zmagali ter se veselili te kilave zmage pri Žvirčevem Ekskslovcu Matevžu na račun naših „osrečevalcev“; a veselje jim iz srca ni prihajalo. Poraz v drugem razredu reveže baje tako hudo boli, da kvasé celo o nekakem rekurzu; a pomnijo naj, da se zaman vznemirjajo!

Župana bomo volili v torek. Do tedaj zdravi!

S Štajarskega, 23. januarja. Poročal sem Vam, da pri nas večina učiteljev nima krščanskega in slovenskega duha, ampak je žal prenapolnjena z nemškim duhom. Ko sem bral napade na besede ljubljanskega škofa, sem spoznal, da pri Vas ni boljše. Komur je znana priljubljenost Presvetlega v Bosni, in kdor pozna delovanje njegovo v besedi in pismu mej našimi brati, kdor je bral njegove razne spise, posebno o vzgoji in vzgojeslovju, se mora zgražati o početju vaših mamelukov. Naše učiteljstvo le to ve, kar skvasi kak liberalen nemški učitelj, a ne ve, kako delajo Hrvati vzajemno za omiko narodovo. To namreč so pokazali očito katehitični shodi in skupno stremenje duhovščine in učiteljstva za zboljšanje ljudstva. Toda naj se ustavljajo naši učitelji vpiivu krščanskega duha, naj se odtegujejo cerkvi in se postavljajo na svoje liberalne noge, ne plašimo se! Tolstoj, ruski pisatelj, pravi, da „kakor burni morski valovi uničujejo ono, kar je postavila človeška roka, tako so tudi poznejši naraščaji uničili ono, kar so nam postavili stari. Samo eno stoji trdno in to je krščanstvo. Bilo je umetelnikov in pesnikov, da bi svojimi slikami in pesnimi spravili krščanstvo do groba, ali so se hudo zmotili; sami so padli v grob, krščanstvo pa stoji in je bilo zmirom moderno in je vedno odgovarjalo zahtevam časa.“ Kajpada pri tem, da stoji krščanstvo trdno, ne držimo križem rok, temveč organizujemo se.

Skličite katehitični shod, pred vsem srednješolski katehetje vseh naših višjih in srednjih učilišč, in pokažite po vzgledu Hrvatov v materinem jeziku, in ne v nemškem, kakor „Erste Conferenz der Religionslehrer an den Mittelschulen der Lavanter Diöcese“ v Mariboru, pogubnost pedagogike Jungovcev in sredstva, katerih se naj lotimo, da si vzgojimo, kreposten, veren in naroden slovenski rod!

Sibirski samotar.

silo po mestu. Tukaj jih niso odkladali na navadni postaji. Železniška proga je tu podaljšana in se dotika artilerijskega parka, ležečega neko liko streljajev od mesta. Vagoni so bili tu sem zapeljani in na tistem izpraznjeni. — Angleži so sicer vedeli, da Transvaal kupuje topove, a ker jih niso videli nikdar dohajati v veliki množini, niso temu pripisovali nikake važnosti. Vohuni M. Chamberlain-a so slabo izvajali svoj posel, kajti niso mogli nikdar vedeti pravega števila topov, ker so le-ti prihajali polagoma in neredno. Sicer pa je bila angleška vlada tudi mnenja, da, ako imajo Burci še toliko topov, se jih ne bodo znali posluževati. Dogodki zadnjih dnij so seveda njih nazore popolnoma spremenili. Polovica burških topov se je naročila v Creusotu, kar vsekako znači vrl vspeh francoske industrije.

Burec, katerega si navadno predstavljamo bolj resnega značaja, je rad šaljiv. V svoji šaljivosti je imenoval velike topove do 155 mm, ki branijo Pretorijo, kakor one, ki so na bojišču pri Ladysmith-u, Kimberley-u in Mafeking-u šaljivimi imeni, ki so postala takoj popularna. Tako so nas brzojavili obveščali, kako dobro se jim obnese „Long-Tom“, ki pošilja svoje projekte z Imbulvana Hill na Ladysmith. Drug top se imenuje „Mrs. Smith“ in tretji „Suzeraineté“ (nadvlast) nekak namigljaj na angleške zahteve. O nekem drugem topu se ne bode govorilo prej,

Politiški pregled.

Koerber uradnikom. Ministerski predsednik Koerber je poslal vsem deželnim načelnikom pisma, v katerih jih opozarja, naj se uradništvo strogo drži zakona, naj bode pri svojem delovanju stvarno in naj se posebno ozira na narodno gospodarstvo. Ne kaže naj svojega političnega mišljenja.

Regulacijo častniških plač so odobrile delegacije. Zgodilo se je to tiho. Slovence je pri snovanju tega novega davka zastopal dr. Ferjančič.

Nemška ljudska stranka se vdeleži spravnih konferenc. Pred sedmimi dnevi je bila drugačnega mnenja. Res, taka stranka mora inponirati. Morda pa misli, da je dobro kazati dobro voljo, vsaj na zgoraj. Računa, da bi se pri mogočnem absolutizmu ta dobra volja poplačala. Čehi seve ne bodo šli v zanjke. Brez jasnosti ni sprave.

Graški nemški radikalci se pripravljajo za velik protiaavstrijski shod. V Gradec bodo na „sijajni“ shod prišli govorit vsi poslanci Schönererjeve stranke.

Volitev praškega župana se vrši danes. Mladočehi in Staročehi so sklenili kompromis. Volili bodo najprej soglasno Staročeha dr. Srba, ki se bode po izvolitvi odpovedal županstvu. Po Srbovi odpovedi bodeta obe stranki soglasno izvolili dr. Podlipnega. Staročeh dr. Srb pa je radi tega kompromisa izstopil iz mestnega sveta in se izrazil, da ne sprejme časti županovega namestnika, a obe stranki ga bodeta volili kljub njegovi odpovedi.

Lahi v Primorju so imeli 28. t. m. važno posvetovanje. Sešlo se je v Trstu 44 zaupnikov laške stranke in skoro vsi laški drž. in dež. poslanci. O njihovih sklepkih se dosti ne ve. Nekateri poročajo, da so sklenili zahtevati, naj se privilegij, ki ga je užival italijanski jezik do sedaj pri uradih v Primorju in Dalmaciji, uzakoni. Ako se ne ustreže tej zahtevi, bodo šli v opozicijo. Torej celo v Dalmaciji, kjer je Lahov le 16.000, hočejo uživati privilegije in nadvlado.

Ogerski katoliški kongres je pričel zborovati 31. januarja v Budimpešti. Baval se je z avtonomijo katolikov. Papež in cesar sta pozdravila zbor.

Cesar germanizacije je sedanji nemški cesar Viljem. Dosedaj slovanske stranke pri sodiščih, ki se nahajajo v okrajih s slovanskim prebivalstvom, niso plačevale ničesar za prestavo sodnih spisov ter so smele zahtevati brezplačnega tolmača. To uredbo je sedaj nemški cesar razveljavil. Pravice si morajo Slovani v Nemčiji odslej iskati samo v nemščini.

Povišanje borznega davka bodo predlagali konservativci v nemškem državnem zboru, da

nego tedaj, ko pridejo Angleži pred Pretorijo; ta brani trdnjavo Schauskop. Top je iz Creusot-a in Burci so ga iz ljubeznive udvorljivosti krstili za Francoza (Frenchman).

Čete v Transvaalu in v svobodni državi Oranje rabijo Mauserjeve repetirke. V puške se nabije nakrat po 5 krogelj, katere so uže naprej za to pripravljene v posebnih zavitkih — in se kar cel zavitek vtakne v puško. Burci imenujejo tak zavitek „5 let prostosti“.

M. Chamberlain je bil namreč zahteval za svoje uitlanderje domovinsko pravico vže v petih letih, namestu v sedmih. — Ta šegavost Burcev je odgovor na ono M. Cecil-Rhodes-a, s katero so se angleškim vojakom delile krogelje, namenjene Burcem: „S priporočilom gospoda Rhodes-a!“

Vojevanje v Transvaalu je sploh polno največjih nasprotstev. Topi, puške so po najnovejših uzorih, granate so napolnjene z dinamitom ali lydditom; brzojavni brez žic, najnovejša iznajdba na tem polju služijo Burcem, kakor Angležem. Pri vsem tem napredku pa se najdejo še zelo zastarele navade. Tako Burci še vedno sušijo volovsko meso na solncu, da si napravijo svoj takozvani „bilton“, kar nekako spominja na trappeur-je, ki so si svoj čas osvojili Ameriko.

se vsaj deloma pokrijejo stroški za povečanje mornarice.

Volitve v francoski senat so se vršile v nedeljo. Izvoljenih je 61 republikancev, 6 liberalnih republikancev, 18 radikalcev, 7 radikalnih socialistov, končno 3. nacionalci in 4. konservativci. Republikanci so izgubili 4 sedeže in konservativci jednega.

Vojna v južni Afriki. Angleška vlada pridržuje Angležem mnogo zanje žalostnih poročil iz Afrike. „Times“ vender namigavajo, da prava katastrofa ni več daleč. Irska stranka zahteva, da se vojna konča in se proglasi neodvisnost Transvaala. A vodilni angleški krogi slepo dero v nesrečo. Sedaj bodo zopet poslali 5000 vojakov iz Indije v Transvaal. No, Ladysmith je zanje skoro izgubljen. Poraz angleške armade pri Spionskopu, o katerem smo zadnjič poročali, je istinit. Skupno cenijo Buri Warrenovo izgubo na 3000 mož brez ujetnikov. Opozicija v angleškem parlamentu je stavila predlog, da se vladi izreče obžalovanje, ker je pričela vojno, ne da bi dobro poznala razmere v Afriki. Angleški kraljici pa se je te dni nekaj sanjalo. Pod utisom teh sanj je imela prestolni govor v parlamentu. V govoru je občudovala pogum in vstrajnost angleških vojakov ter pozivljala ves narod, da vstraja, da se reši čast države in zagotovi supremacija v Južni Afriki. Zato naj se ne straši nobenih stroškov. Vidi se, da je žena stara. Angleži v Transvaalu ne bodo dobili zlata, in naj se tej stari ženi še tolika pohlepnost vzbuja po njem, pač pa dobe, upajmo, še nadalje od vrlih Burov krepkih — batin.

Domače novice.

Potencirana budalost. Piše se nam iz narodnih krogov: Velika budalost je, če kdo pravi, da je boj za samoslovenske napise v Ljubljani gonja proti osebi dr. Tavčarja ali proti deželnemu odboru; mi obsojamo stvar. Večja budalost je, če kdo trdi, da so tisti, ki so za samoslovenske napise, klerikalci, oni pa, ki so za dvojezične napise, liberalci. Največja budalost je pa, ako kdo misli, da bomo Slovenci zadovoljni in koga spoštovali, če bode upravno sodišče zavrglo sklep ljubljanskega občinskega sveta. Dokler nimamo dvojezičnih uličnih napisov v Celju in Trstu, jih v Ljubljani imeti ne smemo. To je pravno in edino pravo stališče in naj ga pobijajo vsi deželni odbori in vsa sodišča. Tako je in ne drugače!

Državnozborna volitev na Goriškem, ki se je zvršila zadnji ponedeljek, je pokazala, da si Slovenci po nejedinstvi z vso silo hočemo izkopati grob. Nastopile so v bratomornem klanju tri stranke. „Svobodomiselnih elementov“ so se zbrali pod praporom dr. Staniča, ki ni še nikdar

Burci imajo navado, da pred vsako bitko pokleknejo k skupni molitvi. V tej prosijo Boga, da bi podelil zmago tistemu, na čegar strani je pravica. Prepričanje, da je pravica na njih strani, podeljuje jim zmagovito moč. Kdo bi mislil, da bo to moralno prepričanje vzmoglo zmago v času, ko je način vojskovanja postal natanko določena veda! Ravno ta veda se v Transvaalu ni obnesla. Resnično je, da imajo Burci v vojevanju svoja načela, katera so jim priborila že veliko zmago, ne da bi se bili posluževali svetov in izkušenj evropskih častnikov, ki služijo v njih armadi, akoravno se je to govorilo.

Evropski častniki so vajeni, udariti naravnost na sovražnika in do skrajnosti braniti svoje stališče, če pri tem izgube še toliko moštva. Burci niso tega mnenja. Oni skušajo sovražnika uničiti, ne da bi izgubili življenje. Plazijo se, skrivajo in bežati jih ni sram, kajti brž zapusté svoja stališča, kakor hitro uvidijo, da so razpostavljeni kroglijam sovražnika. Njih poveljniki imajo svoje naziranje, ki je primerno razmeram dežele in lastnostim nje braniteljev.

Bitka pri Elaudslaagtu, ki jo je vodil Nemeč colonel Schiel po evropskem načinu, se je odločila v prid Angležev. Ta skušnjava je pozročila, da se Burci niso ogreli za tuje poveljnike.

ničesar storil za Slovence in, dasiravno si je nagrabil iz kmečkih žuljev že ogromno premoženje, niti solda še ni daroval za narodno stvar. Dobil je dr. Stanič veliko glasov, ker je nastopil ogrnjen s plaščem miroljublja in nepristranosti, ker je dobro izbral nevolje nezavednih ljudij, katera zaradi obstrukcije v državnem zboru vlada proti poslancem sploh tudi med Slovenci, in ker si je v teku let pridobila krog čitateljev „Soča“, v kateri je Gabršček prav zadnji čas pokazal, kaj zna. Mi se le za glavo držimo, ko primerjamo Gabrščkove dopise lanskega leta, ki kar štrle slave in hvale na grofa Coroninija in dr. Gregorčiča, z brezmejno ostudnimi psokami, ki lete letos v „Soči“ in „Primorcu“ na obadva moža, dasiravno nista od lani niti v jedni točki spremenila svoje politike. Pri volitvi je dobil v prvič dr. Stanič 133, grof Coronini 120 in dr. Tonkli 34 glasov. Pri ožji volitvi je bil pa grof Coronini izvoljen z večino 30. glasov.

O romanju Slovencev v Rim se razglša: Čujejo se želje, da bi mnogi verniki ljubljanske škofije koj po veliki noči radi v Rim šli, da vstrežejo želji sv. Očeta ter dobe odpustke in milosti sv. leta. Ako se oglasi precejšno število, skušalo se bo, pripraviti romanje konec aprila ali v prvi polovici maja. — Pot od Cormonsa skozi Loreto v Asisi v Rim pa nazaj stane za III. razred 32 K, stanovanje in hrana v Rimu po 5 K na dan, fijaker za štiri osebe po 1½ K za uro, zraven bi prišla še voznja od doma do Cormonsa na goriški meji in hrana zunaj Rima. Moglo bi se torej v III. razredu shajati s 140 do 160 K. V II. razredu stane ista voznja po železnici 60 K, stanovanje 7 K. — Kdor hoče v Rim, naj se do 10., ali vsaj do 15. februarja oglasi pri svojem gospodu župniku, ti pa naj do 15., ali vsaj do 20. februarja število romarjev za III., II. ali I. razred točno sporoče uredništvu „Slovenca“. To je zadnji čas za prijavo, ker se mora potem vse potrebno za železnične vlake, za stanovanje in za sprejem pri sv. Očetu urediti. Ako se romarjev oglasi vsaj 400 in bi mnogi želeli, naj se desetkratno obiskovanje cerkva, torej tudi desetdnevno bivanje v Rimu skrči na pet dni, skušal bo knezoškof to olajšavo od sv. Stolice izposlovati.

„Domovina“ piše: „Samoslovenske ulične napise v Ljubljani je ministerstvo za notranje zadeve prepovedalo, ter ukazalo, da se morajo samoslovenski napisi nadomestiti z dvojezičnimi. Sedaj pa pridimo Slovenci v Celju, Mariboru, Ptujju itd. ter neustrašeno zahtevajmo, da se odstranijo tudi v teh mestih samonemški ulični napisi, kajti Slovenci tvorimo v teh mestih mnogo večje število prebivalstva, kakor pa Nemci v Ljubljani. Ako ni ministerstvo naravnost Slovcem krivično in sovražno, mora logično našo zahtevo upoštevati. Okrajni zastopi, društva in korporacije, na delo brez odlašanja za dvojezične ulične napise!“

Starosta koroških Slovencev mil. g. proš Lovro Serajnik bode obhajal letos 65letnico mašništva.

Ljubljanskih „frakarjev“ junaštvo. Po „Narodnem Domu“ straši par mladeničev, ki si domišljujejo, da ni bolj elegantnih in modernih ljudij na svetu, ki pa so s svojim pačenjem prepodili skoro vse meščanstvo iz doma, za kate-rega menda še niso dali počenega groša. Prav lepo so se odlikovali nedavno na nekem plesu v „Narodnem Domu“. Gospod Konrad Vodušek je podrl pri plesu gospodično Svetkovo, ne da bi jo, kar bi storil vsak kmetski fant, pobral in se ji takoj opravičil. Brata gospodične sta mu namignila z duelom. Tedaj se je dolgi Konrad sklonil. Tako je postal po Ljubljani smešen in ljudje so govorili o njegovem „kneifanju“. Vodušek Konrad pa je bil previden mož in gospodov, o katerih se ve, da bi vsprejeli dvoboj, ni pozval na odgovor. Še-le ko je županov sin dr. Milan Hribar povedal nekaj krepkih o njegovem junaštvu, je Vodušek pozval tega gospoda na odgovor. Ta je pa dvoboj sprejel. Vodušek je hitro poskrbel za nadaljno zabavo občinstva. Kot civilist se ni hotel biti, zato se je pustil po sprejemu poziva — aktivirati. Tako bi bil samo županov sin kaznovan radi dvoboja, njemu pa bi oblast ne mogla do živoga. To je bilo zelo

lepo za — gospoda Konrada Voduška. Pri sodišču, kjer Vodušek služi, pa celo govore, da je Vodušek pred dvobojem nameravani dvoboj raztrobil. Radi tega je naravno, da ni moglo priti do junaške bitke, ker je moralo sodišče, ki je o tem zvedelo, vmes poseči in županovega sina odvesti na Žabjak. Tako se zmaga brez bitke! K. Vodušek pa je hodil ponosno okolu v častni uniformi in ni baje ne slišal ne videl, kako se vse norčuje nad junaštvom ljubljanskih „frakarjev“. Nekateri pametni ljudje pravijo, da bi bil že skrajni čas, da se pred ljubljanskimi „frakarji“ vrata slovenskih družb — zapro.

Odličnega ruskega gosta smo imeli v Ljubljani te dni. Mudila se je tu odlična ruska rodoljubkinja gospa Durdina. Ruskij kružok je njej na čast priredil časten večer. Organizovano slovensko delavstvo je na ta večer poslalo svojega zastopnika, g. Gostinčarja.

Deželna razstava v Gradcu bode prihodnje leto. Spodnje Štajarsko hoče vodstvo kolikor mogoče prezirati, da bi se na razstavi preveč ne zgubilo v nič štajarsko Nemštvo. Pravijo, da hočejo povabiti iz Spodnje Štajarske le sadjarsko šolo v Št. Jurju.

Šoletvo v Istri. Iz Istre se poroča, da je ondi 20.000 hrvatskih in slovenskih otrok brez šolskega pouka!

Zmirom lepše! Piše se nam: Učitelj v Bočni ima nov evangelij in nalog, da ni treba več pred poukom in po pouku v šoli moliti. Zadrečani sicer imajo marsikaj, kakor drugi ljudje, ali, da bi že nov evangelij in take naloge dobivali, pa ne verujemo radi. Kakšen evangelij ima neki „jungovec“ Šijanec v Gornjem Gradu, kateremu ta cerkveni luft škoduje, ne vemo.

Smrt v Ljubljani je našla danes teden žena mesarja Štruklja, Alojzija Štrukelj iz Vodmata. Ko je prala na Ljubljani, prišla jo je božjast. Dobili so jo na ustih, ležečo v vodi.

Vlak na Vrhniko se v torek zjutraj ni odpeljal. Na kolodvoru so dejali, da ga ne morejo spraviti naprej radi prevelikega snega.

Drobne novice. V Logatcu je umrl nadučitelj g. Jan. Kernc. — Mleka, ki se zavziva v Celovcu, je 72 5 % ponarejenega. Tako je dognalo celovško kemično preskuševališče. — Deželno-brambovsko vojašnico bodo baje še letos razširili. Potem pride v Ljubljano cel dež. brambovski polk iz Celovca. — Luka Koblar se je ponesrečil na poti iz Železnikov proti Zalemu Logu. Povožila ga je kočija. — V Trstu so v veži neke hiše dobili brezvestnega 77letnega Ferdinanda Hofto. Mož je bil tako sestradan, da je onemogel. — Novo posojilnico snujejo na Igu.

Glas iz občinstva. Sv. Petra most je najožji most v Ljubljani, drugič nima nobenega hodnika za pešce, kar ima celo most pri Štepanški mitnici, in v tretje je prav na slabih nogah. Kadar je sneg, prav na tem mostu stojé vozovi polni snega, nota bene: ob obeh straneh, ter ga vozniki mečejo v Ljubljanco. Magistrat naj to odpravi, sneg naj se odmetava ob bregovih Ljubljance in to z ozirom na zgoraj navedene lastnosti tega mostu, potem pa še zato, ker jako mnogo ljudij hodi čez ta most. Na Poljanah je dekliška šola v zavodu usmiljenk, na ledini je mestna deška šola, iz šole in v šolo hodijo otroci vsi vprek, jaz se vedno bojim, da zdaj pa zdaj ne pride huda nesreča. Magistrat naj kratkoma prepové, na tem mostu odkladati sneg. Prosim jednega izmej mestnih odbornikov, naj to reč sproži v mestnem zboru.

Zmrznjenec — oživel. V nedeljo dne 28. pr. m. šel je gozdni varuh kneza Karola Auersperga Janez Hudolin iz gostilne Neže Wuchse iz Koprivnika, okraj Kočevje, v kake 3 ure oddaljeni gozd Horenwald, kjer je bil takrat nastavljen. Na potu, kake tri četrt ure od Koprivnika, je pa v novo padlem snegu izgubil pot, potem je pa kakih pet ur blodil vedno po enem kraju dokler ni okoli enajste ure po noči popolnoma omagal. Drugo jutro okolu 7. ure našel ga je neki hlapec v snegu ležečega in popolnoma trdega; šel je brž v Koprivnik naznanit orožnikom. Orožniški postajevodja Jožef Bajer podal se je hitro na lice mesta. S sanmi pripeljal je ponesrečenca v Koprivnik zmrznjenega, brez vsakega znamenja življenja. Tam je vrli

orožnik vse poskusil, ga zopet spraviti k življenju, in, res, po triurnem neprestanem drgnjenju s snegom in drugimi sredstvi posrečilo se mu je, ga zopet v življenje spraviti v začudenje vseh navzočih. Bogu in vrlemu orožniku se ima mož zahvaliti, da je danes že zopet okreval, čeravno je že celih devet ur ležal v snegu zmrzel, kakor mrtev.

Za železnico Brežice—Novo Mesto je dobil Štefan pl. Danbachy v Zagrebu enoletno dovoljenje za tehnične priprave. Železnica bode normalnotirna ter bode šla skozi Kostanjevico in Št. Peter do novomeške postaje.

Vročekrvni socialni demokrat. Socialni demokrat Zadnik je pretekli ponedeljek zelo letal po Trnovem, ker mu je neka Frančiška Zorec očitala tatvino. Franco je Zadnik pretepel z metlo ter jo ranil na roki. Potem je zgrabil sekuro ter grozil ž njo tudi drugim strankam. Zadnik bode radi tega zopet gledal znane mu obraze pri sodišču.

Svete podobe in Židje. Že dolgo časa strahijo po deželi ogerski židovski agenti, ki prodajajo svete podobe z godbo. Prodajajo jih na obroke in sicer navadno po 1 krono na mecec. Podobe veljajo 40 kron. V istini so pa vredne komaj 15 kron. Naj se ljudje tem agentom ne vsedajo na limanice. Muzika, s katero vabijo na naročbo nevedno ljudstvo, ni nič vredna.

Protestantsko cerkev Beljaku hočejo zgraditi nekateri apostoli nemštva. Potrebujejo 30.000 gld. Po vseh nemškonaacionalnih listih se je pričelo nabiranje „milih darov“ za zgradbo in za novega protestantskega vikarja, katerega so dobili iz — Pruske.

K Burom pobegnili sta iz Maribora dva gimnazijca, Fran Kokalj in Anton Kakorš.

Lepo delo, umetno izdelana stena, se vidi v tukajšnji gostilni g. Čaks-a v Ljubljani na Radeckega cesti. Gospode mizarje bode delo gotovo zanimalo, zato naj si je ogledajo. Izdelal je steno štajarski Slovenec g. Janez Kumples.

Nemška svoboda se je zopet pokazala v Konjicah. Ondotni slovenski rodoljubi so priredili božičnico revnim učencem. Prišla sta k božičnici tudi učitelj in učiteljica ondotne šole. Okrajni šolski odbor je radi tega proti obema uvedel disciplinarno preiskavo.

V Reki vedno bolj naraščajo protimadžarske demonstracije. Sedaj so pričeli demonstrirati proti Madjarom celo igralci v reškem gledališču. Te dni bi morali plesati neki madžarski ples. Ko je godba pričela melodijo, so se igralci smejali v orkester. Občinstvu je to tako ugajalo, da se je z glasnim ploskom pridružilo demonstraciji igralcev.

Za občinske volitve v Trstu že dela priprave politično društvo „Edinost“.

Slava krščanskemu učiteljstvu! Slovenje graško učiteljsko društvo se je soglasno izreklo za program mariborskega shoda krščansko-mislečih učiteljev ter obsodilo pogubonosno počenjanje jungovcev. Čast takim možem. Križ ne sme iz šole!

„Domovini“ so zasegli v četrtek zopet cel članek: „Wurmser prekosil Heinricherja“ kateri je bil poprej natisnjen v „Südsteirische Post“. „Domovina“ vprašuje: Kje je pravica?

Po smrti spoznan. Dognalo se je, da je mož, ki se je lani v jesen na Dunaju ustrelil in se prej javil kot slikar Kvartiš iz Gradca, upokoje učitelj Iv. Brinšek iz Šmarja pri Jelšah.

Rakovški samci plešejo dne 10. februarja 1900 v prostorih g. I. Stergulca (prej Gašpari). Godba sl. pešpolka Kralj Belgijcev št. 27. začne svirati ob osmih, vstopnina 1 krona.

Dijaški molitvenik „Flos juvenis — Mladeniški cvet“ je ravnokar izšel v Ljubljani Zbrane so v tem molitveniku jako lepe molitve v latinskem in slovenskem jeziku. Vsak dijak bode knjižice zelo vesel, tudi jezik je v njej čist.

Razne stvari.

Nadvojvodinja Stefanija se omoži meseca marca z grofom Lonyayem. Cesar je cesaričini udovi dovolil zopetno možitev. Poroka se vrši 10. marca v Miramaru.

Cel milijon za delavske naprave. Tajni svetnik Krupp v Essenu na Nemškem je daroval penzijski blagajni svojih delavcev 500.000 mark. Nadalje je tvrdka Krupp določila 500.000 mark za zgradbo delavskih hiš. Da bi podjetnik Krupp pač našel mnogo posnemalcev med velikimi podjetniki!

Ne ustavljajte krvi s pajčevino! Zelo razširjena je navada, ustavljati kri s pajčevino. Neštevilne nesreče so se uže pripetile radi tega, kajti pajčevina je redno onesnažena z različnim prahom, in tako je največja nevarnost, da se zastrupi kri. Najhitreje se zacelijo rane, ako so snažne. V lekarnah dobiš posebno vato, ki je nalašč za ustavljanje krvi pripravljena in ne stane veliko. S to vato si ustavlja kri, ako si se vrezal, potem pa rano dobro izperi s čisto vodo, kateri, ako moreš, prideni kapljo karbolove kisline; rano s čisto platneno cunjjo zavij. Pajčevine pa ne rabi, ker je prenevarno.

Napredek katoličanstva v 19. stoletju. V Angleški in Škotski je bilo začetkom 19. stoletja 120.000 katolikov, sedaj jih je 2.000.000. V Holandiji je 5. del prebivalcev bil katoliški, sedaj je ondi dve petinki katolikov. V Nemčiji je število katolikov od 3 milijonov narastlo na 13 milijonov, v Švici od 542.000 na 1.170.000, v Škandinaviji od 200 na 8000, v azijski Turčiji od 400.000 na 658.000, v Perziji od 300 na 10.000, v severni Afriki od 5.000 na 500.000. V Rusiji je 10 milijonov katolikov. V centralni, iztočni, zapadni in južni Afriki se lahko trdi, da l. 1800. ni bilo katolikov, danes jih je 2 milijona s 30. misijoni, katere vodi 280 misijonarjev. V Aziji, v skrajnem orientu, povečalo se je število katolikov od 1 na 6 milijonov. V španskih, holandskih in angleških oceanskih kolonijah je 1 in pol milijona prebivalcev katoliške vere. V Kanadi so se katoliki pomnožili od 137.000 na 2 milijona, v Zjedinjenih državah od 36.000 na 10 milijonov. Vsi ti podatki tičejo se držav, kjer je prirastek katolikov proporcionalno večji, nego prirastek stanovalecev.

Nova iznajdba Hrvata. Slavni elektrotehnik Tesla je iznašel ladijco, katero bo gnala elektrika. — Ladijca bo lahko poglala velike ladije v zrak — na kak način, se še ne poroča. Tesla je ruski vladi ponudil svojo iznajdbo.

Prepoved kajenja za mladino. Norveška vlada je izdala ostro prepoved, prodajati ljudem, ki nimajo 16 let, tobak. Ako hočejo takšne osebe kupiti tobak za osebe, „katerim je kajenje dovoljeno“, morajo pokazati pismeno potrdilo. Starejšim je z globo prepovedano, dajati mlajšim osebam smodke itd.; varnostni organi imajo pravico, konfiskovati pipe, smodke in enake stvari, ako jih najdejo pri mladeničih. Kanton Wallis pa sploh prepoveduje kajenje osebam, ki še nimajo 20 let, na javnih mestih. — Kolikokrat se pa dogaja pri nas, da puhne 15letni deček človeku dim v obraz!

Obdačenje trgovskih potovalcev v Rusiji. Po najnovjših poročilih namerja ruska vlada davek, prvotno določen na 500 rubljev, katerega bi imele plačevati tvrdke za svoje trgovske potovalce, znižati na 150 rubljev, a davek za samostojne potovalce na 500 rubljev. Pri davku tvrdk se bodo komunalne naklade zaračunavale s 30. odstotki in pri davku za pojedince s 100 odstotki. Trgovski potovalci večih tvrdk bodo morali oddajati davek za vsako tvrdko.

Najnovije vesti.

Nekrivca. V seji kranjskega deželnega odbora, v kateri se je sklenila pritožba na ministerstvo zaradi samoslovenskih uličnih napisov v Ljubljani, g. odbornik Povše, kakor poroča „Slovenec“, ni bil pričujoč in g. deželni glavar pl. Detela kot predsednik ni glasoval.

„Slov. Narod na delu v kloaki.“ Pred večjimi prazniki „Slov. Narod“ svojim smrdljivim pristašem posebno rad postreza s primerno jim pičo. Kadar ne najde v nobenem listu nič zoper duhovne in če sploh novih škandalov ne izvoha, pa pogreje stare, ali si pa kaj izmisli. Za svečnico je letos „Narod“ prinesel novico, da je izginil v Ameriko grešnik Ivan Bezeljak, „namestnik božji“ v Šentjanžu. Vsakdo je mislil,

ko je bral notico, da je izginil iz Šentjanža zadnji teden, ali vsaj letos. A Bezeljak je v Ameriki že nad dve leti. Njegov greh, je tedaj gotovo bolj pozabljen in manj pikanten, kakor oni narodnega prvaka, o katerem gre šum po Ljubljani, da je zadnje dni zagledal luč sveta. O tem pa „Narod“ molči.

Maček že kaže kremplje! Kako nedolžnega in miroljubnega se je delal dr. Jožef Stanič, da je preslepil in za se pridobil 128 volilnih mož! Sedaj se pa v „Soči“ zahvaljuje tem možem, a pravi, da se on zanaša edino le na svobodomiselno prepričanje, ter kliče: „Vstrajno naprej po tej bojni poti!“ Naše mnenje je, da so oni 128. možje, ki so Staniča volili, večinoma še vojščaki krščanskega prepričanja in da kmalu spoznajo piškave advokatske fraze, za katerimi se ne skriva nič dobrega za goriške Slovence. — Še nekaj! „Soča“ kriči, da je grof Coronini dobil le glasove osleparjenih, propadlih in korumpiranih lakajev „Goričanske bande“. In vender bi bila še danes vsa „Sočanska banda“ med temi lakaji, ako bi se ne bila ustanovila „Narodna tiskarna“! Te „bande“ bodo vzele goriškim Slovincem pred svetom popolnoma dobro ime.

Gorica. Gabršček je po odvetniku Staniču vložil prošnjo, da se po zmagi Coroninija na Travniku obesi samo za pete, ne pa za vrat, kakor je prvotno obljubil.

Društva.

Konservativno obrtno društvo v Ljubljani je imelo včeraj javni shod v Hafnerjevi pivarni. Na shod sta došla drž. poslanca dr. Krek in Venzajz. Poslanec Venzajz je v nemal obrtnike k skupnosti in priporočal vseslovenski obrtni shod. Dr. Krek je pojasnjeval nameravano spremembo obrtnega reda. Shod je trajal štiri ure ter so obrtniki, ki so napolnili ves zborovalni prostor, zanimanjem poslušali izvajanja poslancev. Ostale točke dnevnega reda se bodo rešile na prihodnjem shodu. Kušar je bil na shod povabljen, a je ostal doma. Kakor se vidi, mož drži besedo, da bode prišel mej svoje volilce. Nekateri pravijo, da ga je sram, ker je bil izvoljen še deželnim poslancem in predsednikom trgovske in obrtniške zbornice.

Društvo hišnih posestnikov v Ljubljani je imelo svoj občni zbor v sredo zvečer v hotelu pri „Maliču“. Društveni predsednik dr. Gregorič je naznanil, da ima društvo 290 članov, ki imajo 362 hiš. Vseh hišnih posestnikov je pa v Ljubljani 1200 s 1400 hišami. Dohodkov je imelo društvo 753 gld. 50 kr., stroškov 991 gld. 73 kr., nedostatka 237 gld. 63 kr. Predsednik je dejal, da je položaj hišnih posestnikov obupen, ker je že sedaj v Ljubljani uknjiženega 11 milijonov dolga. Hišnikom dajo brez stroškov za poprave in zavarovanje, hiše 2 $\frac{3}{4}$ % dohodkov. Odbor bode določil skupno postopanje napram strankam, ki ob določenem času ne plačajo stanovanja, predlagalo se je dalje, naj se od mestne občine izposluje, da se od onih vodoštevecv, katere so nekateri hišniki že preplačali, ne zahteva več letna najemščina, in da dobi društvo v raznih krajih mesta nekatere prostore, na katerih nanzanja prosta stanovanja v Ljubljani. V odbor sta bila zopet izvoljena izstopivša dr. Tavčar in Vaso Petričič, namestu Slovenca Jegliča, ki ni sprejel več odborništv, pa je bil izvoljen pristaš nemške stranke Doberlet. Sedaj so Nemci odločilni v odboru. Novi predsednik bo dr. Tavčar. Društvo ima torej namen, spraviti vse hišne posestnike pod klobuk nemško-slovenske zveze.

Ruskij kružok v Ljubljani. Na ustanovnem zborovanju dne 23. t. m. izvoljeni odbor, društva „Ruskij kružok“ se je sestavil nastopno: predsednik g. dr. Ljudevit Jenko; predsednikova namestnica gospa Julija Barteljeva; tajnik g. Karl Schweiger; blagajnik g. Lavoslav Schwenčner; knjižničar in arhivar g. Fran Govekar; odborniki gospa Minka Govekarjeva; g. Anton Trstenjak; g. Anton Pahor; g. Fr. Smolé; revizorja g. Rajko Arce in g. Hinko Lindtner. Kdor želi društvu pristopiti, naj se izvoli prijaviti pri društvenem blagajniku gosp. Lavoslavu Schwentnerju, knjigotržcu na Dvornem trgu

GLASNIK.

Naša pisarna v Ljubljani.

Krščansko-socijalna organizacija med Slovenci skuša povsodi, kjer se prikaže na dan, ljudstvu takoj tudi praktično po možnosti pomagati. Poleg raznih podpor v društvih, ki jih dobivajo nje člani v slučajih največje sile, ustanovila je delavcem tudi več konsumnih in stavbinskih društev. Tako skuša pomagati ljudstvu, posebno delavcem, k dobrim živilom in lepim, cenim stanovanjem. Toda to so le posamni sadovi. Naša organizacija hoče dejansko svojim pristašem pomagati tudi v njihovem težavnem stališču v javnosti. Zato je ustanovila ljudsko pisarno v Ljubljani. Koliko ljudij potrebuje sveta v raznovrstnih, bodisi zasebnih ali javnih zadevah! Koliko delavcev se ne ve nikamor obrniti za pomoč, kadar se jim zgodi pri njihovem delu krivica! Koliko zmečejo nekateri denarja „zakotnim mazačem“ za razne prošnje, pobotnice, tožbe itd.

Vsemu temu ima naša pisarna v Ljubljani namen odpomoči. Kdor je član krščanske socijalne organizacije ima pravico, v vsaki zadevi obrniti se na njo, katera mu brezplačno postreže v takih zadevah. Namen ljudske pisarne je pa tudi, zbrati k jednotnemu delovanju vsa naša društva in jih ustanavljati, kjer so potrebna in jih še ni. Skrbeti ima za natančno statistiko našega gibanja in buditi ljudstvo k organizaciji.

Da bo pa pisarna mogla v resnici biti koristna in bo mogla izvesti svoj namen, je potreba vsestranske podpore naših društev in posamnih somišljenikov. Društva naj bi pisarni vedno in redno poročala o svojem delovanju. Vsako zborovanje, vsak izlet, število članov, menjanje istih, knjižnice, število knjig in število izposojenih knjig naj bi vsa naša društva od časa do časa naznanjala ljudski pisarni, društva naj bi tudi skrbela, da se brezposelni delavci in delodajalci priglajajo v naši pisarni. Brezplačna delavska posredovalnica bo brez dvombe mnogo koristila članom naše organizacije.

Pisarna je pričela poslovanje 1. svečana t. l. in se nahaja v „Katoliškem Domu“ v pritličju. Odprta je od 8. do 1. ure vsak dan, razven nedelj in praznikov. Upamo, da bodo naši somišljeniki vpoštevali pomen tega zavoda za našo organizacijo in da bodo po svojih močeh radi pripomogli, da bode pisarna dosegla svoj namen. Kdor o socijalnem vprašanju resno misli in kdor pozna pomen organizovanega ljudstva in komur je sploh blagostanje delavstva res kaj na srcu, ta bode storil vse, da se naša organizacija spopolni v toliko, da bode zmožna, nastopiti kot faktor, s katerim se mora računati. Ni nas malo, a vsi smo raztreseni. Zato „le vkup, le vkup vboga gmajna“, da se ob naši jedinstvi in jednotnosti streznejo tisti, ki se nam danes še posmehujejo! Nov kamen je vložen v stavbo krščanske soc. organizacije v Slovincih, na katerega se ima dozidati v prihodnosti trdna neporušna vez, vseh dobro in pošteno mislečih ljudij! Bog daj srečo!

Obrtni instruktorji.

Pameten mož je bil bivši trgovinski minister Dipauli. Izprevidel je, da obrtništvo, zlasti rokodelstvo, rabi strokovne organizacije, da je treba razkosane elemente pripadajočega rokodelstva združiti, jih navdati s smislom za skupnost in jim tudi dati priložnost in pomoč, da svoje skupno delovanje uredi svojim razmeram primerno. Našel je že obrtne zadrage, ki so bile pred njim ustanovljene v birokratskem duhu. Vsi obrtniki jednega okraja, vse stroke skupaj, naj se po tej organizaciji tlačijo hoté ali nehoté pod jeden klobuk. Kar je obrtništvo, naj bo jeden staž in jedna organizacija, in vsi skupaj se naj razumejo med sabo in pokorni postavi vsi enako mislijo in delajo pod vodstvom slavne c. kr. vlade. Uradnik naj bo duša, obrtništvo naj bo telo, ki ga uradništvo oživlja s svojo vse obsegajočo, vsega zmožno vednostjo.

Členarina znaša 4 K na leto, ustanovnina 50 K enkrat za vselej. Glavni namen društvu je osnavljanje in vzdrževanje rednih učnih kurzov za ruščino in druge slovanske jezike. Skupni pouk se bode od ponedeljka, dne 29. t. m. dalje vršil v malej dvorani „Mestnega doma“ in sicer ob ponedeljkah in četrkih od 8. do 9. ure zvečer. Letos poučuje društveni predsednik g. dr. Ljudevit Jenko v ruščini.

„Slovensko izobraževalno in zabavno društvo „Naprej“ v Gradcu“ je imelo 28. januarja svoj občni zbor. V minolem letu so društvu pristopili 4 ustanovniki, 205 rednih in 19 podpornih članov. Iz knjižnice so si društveniki izposodili 300 knjig. V svoji čitalnici ima društvo 30 časopisov. Za društvo se je pričela zanimati tudi slovenska graška inteligenca ter je profesor dr. Karol Štrekelj na zboru predaval o Prešernu in slovenski narodni pesmi. V odbor so bili izvoljeni: A. Erbežnik, stavec; A. Erhatic, mizar; Fr. Hrašovec, c. kr. sodnik v pokoju; Rud. Jug, medicinec; M. Ljubša, kurat; Anton Podgornik, mizar; Fr. Premru, zav. uradnik; I. Sadnikar, trgovec; I. Sterle, c. kr. uradnik v pokoju; dr. Fr. Žizsek, zdravnik. Za nadzornika sta bila izvoljena: A. Baš, čevljarški mojster, in S. Rojnik, c. kr. nam. uradnik. Društvo ima svoje prostore na Kapaunplatzu števil. 1. I. nadstropje.

„Benetke v Ljubljani“ ali „Slavčeva maškarada“ se vrši letos, kakor vsako leto, na malo predpustno nedeljo, t. j. dne 18. februarja t. l. v Sokolovi dvorani „Narodnega Doma“. Vabila za to maškarado se bodo razpošiljala tekom prihodnjega tedna. Po marljivem delovanju pomnoženega odbora soditi, bode tudi ta maškarada sijajno vspela in bode nje obiskovalcem prilika dana, v duhu bivati jedno noč v Benetkah, ker bode vsa dvorana spremenjena ter se bodo videle razne beneške starodavne palače in druge znamenitosti. Slikarska dela je rade volje prevzel za društvo vnet član gospod Kramaršič, znani domači umetnik, in tudi dekoracijska ter druga v to potrebna dela se marljivo pričenjajo. Upati je mnogobrojnega obiska od blizu in daleč, tembolj, ker si društvo vedno stavi kot prvi pogoj, ponuditi svojim članom in prijateljem nekaj izvanrednega.

Kmetško bralno društvo v Jarenini je eno izmed najbolj delavnih društev naših ob meji na Štajarskem. Udov je štel 1. 1899. rednih in zunanjih 90, dohodkov je imelo 70 gld. 71 kr., stroškov pa 66 gld. 71 kr. Knjižnica šteje 760 knjig. Udje so prebrali 1. 1899. veliko število 2185 knjig, časnikov se je izposodilo nad 500. Listov je imelo društvo 10 naročenih, udje so mu dajali še drugih 6. Meseca maja bo obhajalo desetletnico svojega obstanka, po letu pa priredi veliko Slomškovo slavnost. To je zelo veselo poročilo od meje slovenske. Jareninski Slovenci, le tako naprej! Dokler bo takih društev obilo na Štajarskem, kot je vaše, bo vedno izdajalsko delovanje kranjskega dr. Tavčarja brez uspeha, ki se je v zadnjem času zvezal z južnoštajarskimi najhujšimi Nemčurji zoper vas.

„Lega Nazionale“ neumorno dela za poitalijančenje slovanskega Primorja. Iz zadnjega poročila je razvidno, da je „Lega“ tudi za to leto dovolila podporo za italijansko vseučilišče v Trstu. Dalje podpira dijake italijanske gimnazije v Pazinu in vseučilišnike, ki se pripravljajo za italijanske profesorje. Učiteljskim kandidatom daje na leto 7000 gld. podpore. Ona vzdržuje italijanske šole: Pri Sv. Križu poleg Trsta, pri Sv. Kolombanu pri Koprju, pri Sv. Nedelji poleg Labinja, v Humu pri Bozetu, v Ždrenju pri Oprtlju, v Podgori pri Gorici in v Devinu. Dalje vzdržuje otroške vrtece pri Sv. Križu, v Pazinu, na Soškem mostu, v Ločniku, v Podgori in v Devinu. Sedaj gradi šole v Rabcu pri Labinju in pri Sv. Križu. Med šolske otroke pa deli knjige, razna učila, obleko in hrano. To nas uči, kako podpirajmo družbo sv. Cirila in Metoda.

„Naša Straža“ išče trgovskega pomočnika, izurjenega v trgovini z delikatesami in kolonialnim blagom. Vešč mora biti slovenščine, nemščine in laščine. Vsa naznanila naj se adresujejo na načelstvo „Naše Straže“.

Jasno je, da se tako od zgoraj doli obrtni stan ne da organizirati. Od kod pa izvira obrtništvo? Iz ljudstva. Komu naj ustreza? Ljudstvu. Na koga je navezano? Samo na ljudstvo. Ako ima torej obrtništvo spodaj v ljudstvu svoje korenine, tedaj se ne more organizirati od zgoraj doli, ampak samo od spodaj gori. Ako učeni gospodje uradniki v svojih pisarnah ustvarijo kake forme, recimo zadrage, in ako hočejo žive ljudi; z njih različnimi potrebami in težnjami utisniti v jedno tako idealno organizacijo, ki pa v ljudstvu nima nobene podloge, tedaj je jasno, da mora propasti vse vkup. Obrtniki niso vojaki, ki se komandirajo z Dunaja in obsojajo. Obrtniški stan se ne more po neki višji komandi razdeliti in vstopiti v regimente. Organizacija rokodelstva mora priti iz delavnice, ne pa iz pisarne.

Kakor rečeno, bivši minister Dipauli, je bil pametnejši, nego njegovi predniki. A popolnoma se tudi on ni mogel otresti birokratičnega duha, ki kot mōra leži nad ljudstvom in mu jemlje veselje do pravilne organizacije. Udaril je srednjo pot in nam ustvaril obrtne instruktorje. Misel sama na sebi je zdrava, dasi je polovičarska.

Obrtni instruktorji naj podajajo obrtnikom svete in informacije v vseh njihovih potrebah, naj jim pomagajo pri združevanju, in naj bodo posredovalci med vlado in obrtniki. Baron Dipauli je dobro poznal nižje uradništvo in njegovo omejeno obzorje. Zato pa ni postavil obrtnih instruktorjev okrajnim gosposkam ali deželni vladi, ampak naravnost ministerstvu. Saj vemo, kako je, če se hoče kaj doseči po uradništvu. Od instance do instance se stvar pošilja, povsod malo poleži, in nazadnje nekje obvisi, da se ne ve, kje je, in slednjič vse skupaj zaspi. Na ta način se je že ubilo mnogo dobrih mislij, v tinti so utonili najboljši načrti in v skladovnicah papirja so našli svoj grob.

Misel, ustanoviti zadrage instruktorje, ki naj posredujejo naravnost med obrtniškim gibanjem in osrednjo vlado, je bila torej dobra. A izpeljava je bila slaba. Taki instruktorji morajo imeti te-le lastnosti: Biti morajo neodvisni. Če so advokati pri zasebnih pravnih neodvisni, morajo biti taki advokati celega stanu še bolj neodvisni na spodaj in zgoraj, da lahko nepristransko delujejo. A biti morajo tudi strokovno obrtniško izobraženi, izobraženi ne le v pridelovanju obrtnih izdelkov in v trgovini z njimi, ampak tudi v obrtnem postavljanju. Ti instruktorji morajo biti v neposredni zvezi z ljudstvom. Razumeti morajo njegove potrebe in njegov jezik. Hoditi morajo med obrtnike, se z njimi razgovarjati, jih po domače poučevati, jim sestavljati opise in vloge in jih podpirati pri vsem delovanju.

Kako pa je v resnici? Naj se oglase vender oni slovenski obrtniki, ki so že imeli čast in srečo, videti pri sebi c. kr. obrtnega instruktorja! Kje so instruktorji, ki naj poučujejo slovenske obrtnike? Menda je neki na Tirolskem, baje v Inomostu kje, neki instruktor, ki bi naj skrbel za Slovence. Ali je v Gradcu morda sedaj tisti mož, ali v Trstu, ali Bog ga vеди kje, pri nas ga ni! In vender bi bilo treba za slovenske pokrajine takega, slovenščine zmožnega in z ljudstvom čutečega, nepristranskega instruktorja, ki naj bi posredoval med slovenskimi obrtniki in med centralno vlado na Dunaju.

Obrtne zadrage, ki so se ustanovile v birokratskem smislu, so mrtvorajeni otroci, zato pa njih trupla, ki še nikdar oživela niso, sedaj razpadajo. Treba je novega duha, treba je, da se vsaka obrtna stroka, vsako rokodelstvo posebej organizira. Mi bomo skrbeli po svojih močeh za izobrazbo obrtnikov, od vlade pa zahtevamo samostojnega, slovenskega obrtnega instruktorja za Kranjsko, Spodnji Štajer in slovensko Primorje! Ta naj zbira obrtnike v vseh slovenskih okrajih, naj jih poučuje v njihovih koristih in v državnem pravu in naj bo njihov tolmač pri osrednji vladi na Dunaju!

Delavske drobtine.

Ljubljanski krščanski socialci! Pridite v častnem številu na občni zbor „Slovenske krščanske socialne zveze“, ki se bode vršil prihodnjo nedeljo od polu 10. uri dopoludne v veliki dvorani „Katol. Doma“. Na zboru bode govoril drž. poslanec dr. Krek.

Blagoslovljenje delavskih hiš „Slovenskega delavskega stavbinskega društva“ v Vodmatu bode prihodnjo nedeljo ob 4. uri popoldne.

Občni zbor slov. kat. delavskega društva vršil se je v nedeljo dne 28. jan. Iz obširnega poročila zapisnikarjevega povzamemo sledeče: V političnem, agitatoričnem oziru izpolnilo je društvo tudi v minolem letu svojo dolžnost. Priredilo je v Ljubljani 15 društvenih in 1 javni ljudski shod, izven Ljubljane pa 2 ljudska shoda, in sicer v Trziču in pri Devici Mariji v Polju. Lansko spomlad priredilo je društvo v Ljubljani akcijo za direktno in tajno volilno pravo v ljubljanski občinski zastop. Da brezvspešno, se razume! Ponosno sme biti naše društvo na svojo preteklost. Kakor je povdarjal g. dr. Janez Ev. Krek na našem shodu dne 29. dec. v „Katol. Domu“, oralo je naše društvo ledino na gospodarskem polju, in ravno tam je javno priznal, da šele po delu našega društva se je pričelo ljudstvo organizovati v društvi samopomoči. Mogočen duh katoliško-demokratičen, ki preveva ljudstvo slovensko, in ki bode gotovo prinesel našem milemu ljudstvu boljšo prihodnost, da je ta duh našel tal v našem ljudstvu, za to ima ne malo zaslug naše društvo in društvo se bode v tem smislu tudi še naprej razvijalo in delovalo po svojih vodilnih načelih. Vse za vero, dom, cesarja! Hvala gre tudinašemu krščansko-socialnemu časopisu, ki je o naših prireditvah vedno blagohotno poročalo. Tudi „Narodu“ smo hvaležni, ki se je včasih ob nas obregnil in nam vsem zabavo naredil. Znano je vže, da je prenehal list „Glasnik“ kot samostojno izdajanje list in da izhaja sedaj kot priloga „Slovenskega Lista“ in da kot tak ostane in je smatrati našim oficijelnim glasnikom oddelek „Glasnik“ in s tem nastopi dolžnost vsakemu slov. kat. demokratu, biti na „Slovenski List“ naročen. Iz poročila blagajnika tovariša Trefalta posnamemo: društvo imelo je v minolem letu 465 48 gld. dohodkov in 463 96 gld. stroškov, tedaj 1 52 gld. prebitka, vrednost inventarja 617 80 gld. Tovariš Sedmak kot predsednik nadziralnega odbora poroča, da so računi v redu, in pojasnjuje o izključitvi odbornika Jeraja. Njegovo nespodobno obnašanje v društvu in zabavljanje proti našim svetim načelom bilo je povod izključbi. Vodijo nas načela, načela so nam vse, osebe so nam postranska stvar. Oseba se premeni, umre, a načela ostanejo. Sledila je na to volitev odbora in nadzorovalnega odbora. O tem poročamo, ko se odbora konstituirata. O premembi pravil poroča tovariš Moškerc. Ob ustanovitvi našega društva bila je društvu dvojna naloga: 1. biti politično društvo in 2. biti ob jednem bolniška blagajna. Skušnja 5. let pokazala je, da obeh nalog društvo ne more v sedanjih razmerah zmagati. Ko bi bilo pred 30. leti društvo s podporami ustanovljeno, bilo bi krasno se razvijalo. Pravila naj se spremene v toliko, da se bolniška podpora odpravi, društvo naj bode samo politično agitatorično in mesečni prispevki naj se znižajo na 20 vinarjev (10 kr.) na mesec. Sprejeto. Na to predsednik še navdušuje člane k vstrajnosti in k pridni agitaciji za pridobitev novih članov. Z živjoklici prihodnosti društva zaključen je bil občni zbor, ki je nad dve uri trajal. Želeti je, da se vsi, ki so bili člani, pa so prestali biti, ker niso redno vplačevali, zopet priglase za vstop. Vstopnina je 50 vinarjev in je član lahko vsak polnoletni moški, samo da plača vsak mesec 20 vinarjev (10 kr.) in pa da stanuje na Kranjskem. Od 2. februarja naprej sprejemajo se člani vsak dan od 8.—12. ure dopoludne in od 7. do pol 9. ure zvečer v društvenih prostorih „Katoliškega Doma“ na Turjaškem trgu, ki se nahajajo v pritičji na levo.

Veselica kršč.-socialnih železničarjev je preteklo nedeljo dobro uspela. Društvo je počastilo z obiskom mnogo prijateljev, tako, da je bila dvorana popolnoma zasedena. Pohvaliti nam je v prvi vrsti gg. pevce „Katol. rok. društva“, ki so si pod vodstvom g. Al. Sachsa zopet osvetlili ime. Ta zbor občinstvo vedno rajše poslušaja, ker vstrajno napreduje. Ploskanje pevcem se ni hotelo poleči, dokler niso pridejali še kake lepe pesmi. Prizor „Kuharji“ so predstavljali in peli izborno. Tudi tamburašem „Zveze“ se je poznalo, da imajo novo, večje vodstvo in da s krepko disciplino krepko napreduje. Krščansko-socialno železničarsko društvo naj bi večkrat prirejalo družbinske večere.

Službe iščejo: Jeden delavec, ki bi bil zelo pripraven za kako tiskarno ali raznašalca. Sprejme tudi druga dela. Spričevala izborna. — Gospodičina želi vstopiti v službo, bodisi v kaki prodajalnici kot blagajničarica ali pa sicer v kako drugo primerno službo. — Pasarski pomočnik išče službe. — V službo se sprejme trgovskega pomočnika v trgovino z delikatesami. Plača 30 gld. mesečno in vse prosto. V službo se dalje sprejme mizarski pomočnik v Srednji Vasi, pošta Boh. Bistrica. Oglasila vsprejema delavsko tajništvo „Katoliški Dom“, vsaki dan od 8—1 ure.

Gabr. Piccoli,
lekarnar „pri angelu“,
dvorni založnik
Nj. svetosti papeža Leona XIII.
v Ljubljani,
Dunajska cesta.

Brezje na Sp. Štajerskem, 14. nov. 1898.

Vaše blagorodje!

Ker smo se že velikokrat prepričali, da je ta Vaša tinktura za želodec, katero je rabila že cela moja hiša z najboljšim uspehom, res najboljšo sredstvo zoper želodčne in tudi mnoge druge bolezni, se Vam iskreno zahvaljujem. Pa tudi gospodu, kateri me je na to izvrstno tinkturo opozoril, sem hvaležen.

To potrjujem s tem, da Vam izrečem svojo najiskrenejšo zahvalo v imenu cele moje družine ter Vas uljudno prosim, da mi pošljete zopet jedno skatljico tinkture za želodec z 12-terimi steklenicami in jeden lonček Glicerin Crème.

S spoštovanjem

Tomaž Dobek,

Pošljite mi s poštним povzetjem pod spodaj stoječim napisom 24 steklenic izvrstne »želodčne esence«, ki se rabi z najboljšim vspehom.

20 (45)

Jožef Černko, župnik,
Vuhred. — Štajarsko.

Pošljite mi s poštним povzetjem 12 steklenic Vaše želodčne tinkture. Naš g. župnik Belec jo vsakemu bolehnemu prav gorko priporaja in skoraj vsaki, ki jo rabi, se jako pohvalno o nji izrazi.

S spoštovanjem

Ivana Vidar
pri Sv. Martinu, p. Sv. Nedelja,
S. Domenica d'Albona, Istria.

Tinktura zoper kurja očesa

— gotovo najboljšo sredstvo —
za hitro odpravo kurjih oces, trde kože itd.
Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr.
Dobiva se v 60 (50)

deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“
M. Leustk-a v Ljubljani.

Zahvaljujem se prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom najtopleje za doslej mi izkazano naklonjenost ter priporočam tudi še za nadaljne svoje izdelke:

monštrance, kelihe, ciborije, svetilke, svečnike, kadilnice, lestence i. t. d.

Prizadeval se bom, da kar najvestneje in najtočneje izvršim vsa naročila.

Z odličnim spoštovanjem

Ivan Kregar,

4 (1)

pasar in srebrar.

Pravo

plzensko pivo

iz združne pivovarne

vedno popolnoma sveže
v sodih in steklenicah se
dobiva v zalogi

Ivana Gorjupa

v Ljubljani

☎ Telefon: št. 20. ☎ 97 (10-7)

21 (—)

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu in p. n. trgovcem vljudno naznanjam, da sem ustanovil in ostvoril čisto na novo veliko tvorniško podjetje pod firmo

I. slovenska mehanično-avtomatična tvornica tkanin in pletenin

— Dragotin Hribar —

Ljubljana Tržaška cesta št. 57 Ljubljana

Ta tvornica opremljena je z najnovejšimi stroji na roko in gonilno električno silo, tako, da mi je moč že letos izdelati najmanj 15.000 do 20.000 tucatov vsakojakih nogovic od priprostitih do najfinejših za gospe in gospe, otroke itd.

Izdelujem pa tudi vse druge izdelke iz volne in bombaževine in sicer: joplče, obleke za otroke, rute za na glavo in za ogrinjati, rokavice, štučke, telovnike za gospe kakor tudi vse potrebščine za gospe bloikliste.

Tvornica postavljena je na stališče, da lahko konkurira z vsemi češkimi kakor tudi saksonskimi tvornicami bodi glede izdelka kakor tudi cene.

Priporočam se gospodom trgovcem za obila naročila in zagotavljam, da bodo postreženi v vsakem oziru najpoštenje.

3 (3-1)

Dragotin Hribar.

NB. Gospe trgovce prosim da pri letošnjem naročevanju jemljejo ozir na gorenje obvestilo in ker potovalec z vzorci ne more biti hkrati po sod, počakajo, da jih obišče. Ako kedo želi kak poseben vzorec, prosim se, da ga vpošlje, napravi se takoj protivzorec s ceno; naročiti pa se mora najmanj 10 tucatov